

İnsanlığa qarşı amansız cinayət

■ *Keçmişini unudanlar tarixin ibrət dərsi kimi onu yenidən yaşamaq məcburiyyətində qalırlar. Azərbaycan tarixində də unudulması mümkün olmayan, bütövlükdə xalqın təhtəlsüuruna dərin iz salan və onu daim mübariz ruhda kökləyən elə hadisələr var ki, heç zaman xalqın qan yaddaşından silinməyəcəkdir. Erməni faşizminin xislətini, gerçək mahiyyətini çıpaqlığı ilə açan 1918-ci ilin mart soyqırımı da məhz unudulması mümkün olmayan belə dəhşətli faciələrdəndir.*

Ümumiyyətlə, iki əsrdən artıq müddətdə qonşu xalqlara və dövlətlərə qarşı ərazi iddiaları ilə çıxış edərək insanlıq əleyhinə yönəlmiş soyqırımı, terrorizm kimi cinayətlərə dəstək verən, “Böyük Ermənistan” xülyası ilə yaşayan erməni ideoloqları böyük tarixi saxtakarlıqlara əl atmış, faktları təhrif edərək qondarma iddialar irəli sürmüş, dünya ictimaiyyətini çaşdırmağa çalışmışlar. Bir qayda olaraq, hər ilin mart-aprel aylarında qondarma “erməni soyqırımı” ilə bağlı cəfəng və əsas-sız iddialarını gündəmə gətirərək süni ajiotaj qaldıran erməni şovinistləri bu yolla tarixən azərbaycanlılara və

türklərə qarşı həyata keçirdikləri amansız qırğınları, vandalizm aktlarını pərdələmək, özləri haqqında “məz-lum” və “əzilən millət” imici yaratma-ğa davamlı söylər göstərirlər.

Bədxah erməni millətçiləri ərazi ilha-qı siyasəti həyata keçirərkən bəşəriyyət əleyhinə yönəlmiş dəhşətli cinayətlərə əl atdıqları halda, insanlığa sığmayan bu vandalizm aktlarını, bir qayda olaraq, türklərin və azərbaycanlıların adına yazmağa çalışmışlar. Müsəlmanlara, əsasən də, türklərə düşmən kimi yanaşan ermə-nilər özlərinin regiondakı çirkin ərazi id-dialarını gerçəkləşdirmək məqsədilə qondarma “soyqırımı” iddialarının ay-

rı-ayrı ölkələrdə tanınmasına çalışırlar. Uzun illərin müşahidələri göstərir ki, re-al əsası olmayan bu saxta iddiaların da-vamlı şəkildə gündəmdə saxlanılmasına yönəlmiş söylər ermənilərin başqa döv-lətlər hesabına daha geniş coğrafi ərazi-yə yiyələnmək üçün həyata keçirdikləri soyqırımı, terror və deportasiya siyasətini pərdələmək, diqqəti özlərinin işğalçılıq faktından yayındırmaq məqsədi güdür.

XX əsrin əvvəllərində türklərin, gu-ya, “ermənilərə qarşı soyqırımı törətdi-yini” iddia edən bu mənfur millət özlə-rinin diaspor və lobbi təşkilatlarının köməyi ilə qondarma, əsası olmayan bu məsələni müxtəlif ölkələrin parla-mentlərinə çıxarmağa cəhd edirlər. Türkiyə və Azərbaycanın müstəqil si-yasət yeritməsi, regionda iqtisadi-siya-si cəhətdən qüdrətlənməsi ilə heç cür barışa bilməyən, beynəlxalq hüquqdan sapınaraq “ikili standartlar”a yol verən müəyyən aparıcı dövlətlər və təşkilatlar da bu məsələdə erməniləri şirnikləndirmək yolu tuturlar. Son illər qondarma “erməni soyqırımı” məsələ-

sinin müxtəlif dövlətlərin parlamentlə-rində müzakirəyə çıxarılması və bəzi hallarda tanınması bu ədalətsiz və qə-rəzli münasibətin əyani təzahürü kimi diqqəti çəkir.

“Böyük Ermənistan” yaratmaq xül-yasından ruhlanan erməni qəsbkarları 1905-1907-ci illərdə azərbaycanlılara qarşı daha böyük miqyasda qanlı aksi-yalar həyata keçirmişlər. Ermənilərin Bakıdan başlanan vəhşilikləri Azər-baycanı və indiki Ermənistan ərazisin-dəki yaşayış məntəqələrini əhatə et-mişdir. Yüzlərlə Azərbaycan kəndi da-ğdılaraq yerlə-yeksan edilmiş, on min-lərlə azərbaycanlı vəhşicəsinə qətlə yetirilmişdir. Bütün bu vəhşiliklər er-mənilərin vaxtı ilə yerləşdirildikləri, lakin əhalinin milli tərkibində azlıq təşkil etdikləri Azərbaycan torpaqlarını zorla erməniləşdirmək, “azərbaycanlı-larsız Ermənistan” kimi qeyri-insani planlarını azərbaycanlıların soyqırımı hesabına həyata keçirmək niyyətinin ifadəsi olmuşdur.

1920-ci ilin aprelində AXC-nin sü-

qutündən sonra bədnam qonşularımız adət etdikləri çirkin metodlarla azər-baycanlıları daimi yaşadıkları ərazilər-dən çıxarmış, eləcə də qonşu respubli-kaların torpaqları hesabına “ərazilərin-i” böyütmüşlər. 1920-ci ildə Zəngə-zuru və Azərbaycanın torpaqlarının bir hissəsini Ermənistan SSR-in ərazisi elan etmişlər. 1923-cü ildə SSRİ rəh-bərliyinin qərarı ilə Azərbaycanın ayr-ılmaz hissəsi olan Dağlıq Qarabağ “muxtar vilayət” elan edilmişdir.

Ermənilərin Azərbaycana qarşı ərazi iddiaları II Dünya müharibəsindən son-ra daha geniş miqyas almışdır. 1945-ci ilin noyabrında Ermənistan SSR rəh-bərliyi heç bir ciddi əsaslı səbəb gös-tərmədən ittifaq hökuməti qarşısında Dağlıq Qarabağın bu respublikaya bir-ləşdirilməsi məsələsini irəli sürsə də, niyyətinə nail olmamışdır. Bundan sonra onlar daha bir hiyləyə əl ataraq, azərbaycanlıların deportasiyasına nail olmuşlar. Ermənistan Kommunist Par-tiyası Mərkəzi Komitəsinin katibi Q.Arutyunov Suriya, Yunanıstan, İran,

Bolqarıstan, Rumınyə, Fələstin, Fran-sa, ABŞ, Misir, İraq və Livandan bu ölkəyə köçürülmüş ermənilərin yerləş-dirilməsindəki çətinliklərdən şikayət edərək, Ermənistanda yaşayan azər-baycanlıların Azərbaycanın pambıqçı-lıq rayonlarında yerləşdirilməsini təklif etmişdir. O, Kür-Araz ovalığında pam-bıqçılığı inkişaf etdirmək üçün, guya, işçi qüvvəsinin çatışmadığını, bu addı-mın həmin rayonlarda pambıq istehsa-lının artımına da əsaslı təsir göstərəcə-yini iddia etmişdir. SSRİ Nazirlər So-vetinin 23 dekabr 1947-ci il “Ermənis-tan SSR-dən kolxozçuların və başqa azərbaycanlı əhalinin Azərbaycan SSR-in Kür-Araz ovalığına köçürülmə-si haqqında” qərarı 1948-1953-cü illər-də azərbaycanlıların tarixi torpaqların-dan kütləvi surətdə deportasiyasını rəs-miləşdirmişdir.

Ölkəyə rəhbərlik etdiyi son 10 ildə milli maraqlara söykənən fəal xarici si-yasət yeridərək, “Biz müdafiədə deyil, hücumda olmalıyıq!”, – deyən Prezi-dent İlham Əliyevin tövsiyələrinə adekvat olaraq bədnam erməni lobbisi-nə qarşı effektiv əks-hücumun təşkili-nə nail olunmuşdur. Son illər Azər-baycanın xaricdəki diasporu, səfirlikləri, elmi qurumları ilə yanaşı, ayrı-ayrı ictimai qurumların - dərneklərin, qey-ri-hökumət təşkilatlarının, cəmiyyətlə-rin bu prosesdə iştirakının intensivləş-məsi də sevindiricidir. Azərbaycan

Prezidentinin türkdilli xalqların ideya birliyinin təmin edilməsi istiqamətin-dəki fəaliyyətinin ən başlıca səbəblər-indən biri də bu gün əz qala bütün dünyanı cəfəng, iftira xarakterli təbli-ğatının təsiri altına salmağa çalışan, nə-inki Türkiyə və Azərbaycana, bütöv-lükdə böyük türk dünyasına qənim kə-silən bədnam erməni lobbisinə qarşı effektiv əks-hücumun təşkili zərurəti ilə şərtlənir.

Azərbaycanın dövlət başçısının xal-qın iradəsinə əsaslanmaqla irəli sürdü-yü “hücum diplomatiyası”nın effektiv nəticələri göz önündədir. Bu gün əksər dünya dövlətləri respublikamızın regi-onda sülhü, inkişafı, tərəqqini, səmərəli əməkdaşlıq təşəbbüsələrini dəstək-ləyən dövlət olduğunu yaxşı bilirlər. Sivil birgəyaşayış normalarına uyğun xarici siyasət xətti yeridən respublika-mız indi bədnam erməni lobbisinin məkr və iftira üzərində qurulmuş qə-rəzli informasiya-təbliğət siyasətini də darmadağın edir. Rəsmi Bakının hü-cum diplomatiyası sayəsində ermənilə-rin münafiqi ilə bağlı gerçəklikləri təhrif etmək, dünyanı çaşdırmaq cəhdləri puça çıxır.

*Azər VERDİYEV,
Azərbaycan-Slavyan Gəncləri
Assosiasiyası Analitik Təhlil
Mərkəzinin rəhbəri*